

Arrest

nr. 159 674 van 11 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit, behoort u tot de clan Tumal (< Boon) en bent u afkomstig uit de wijk Koshin, Beledweyne (provincie Hiraan). Aldaar groeide u op en woonde u tot aan uw vertrek.

U volgde enkele jaren koranschool en hield zich, als kind van een ijzerwarenverkoper, nadien vooral met kleine zaakjes bezig. Zo werkte u ondermeer een hele periode als schoenmaker. In mei 2013 zou u evenwel beginnen werken zijn als schoonmaker en manusje-van-alles in Hotel Medina. Af en toe zou u immers ook boodschappen dienen halen of leveringen doen. Deze job zou u uitgevoerd hebben tot u eind 2014/begin 2015 problemen zou beginnen krijgen zijn. Op een dag zou u immers opgebeld zijn door Al Shabaab, met de beschuldiging van verraad en spionage en de vraag om met uw werk te

stoppen. U zou hier evenwel geen gehoor aan gegeven hebben. Enige tijd later, met name op 7 januari 2015, zou u op weg naar huis echter door vier vermomde mannen meegenomen zijn. Dagelijks zou u door hen met een zweep geslagen en mishandeld zijn. Uiteindelijk zou u 27 of 28 dagen in hechtenis verbleven hebben. Pas toen het kamp van Al Shabaab zou aangevallen zijn, zou u er in geslaagd zijn in het tumult te ontsnappen. Een vrachtwagenchauffeur zou u uiteindelijk meegenomen hebben naar Kalabeyr, nabij de Ethiopische grens. Vandaar zou u vervolgens via Jigjiga verder gereisd zijn naar Addis Abeba (Ethiopië). Aldaar zou u een kleine maand bij uw oom verbleven hebben, alvorens op 1 maart 2015 per vliegtuig richting Europa te reizen. Op 2 maart 2015 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch op het Commissariaat-generaal enig document neer. Na afloop van het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal legde u op 4 mei 2015 wel nog een medisch attest neer ivm de littekens die u aan de door u aangehaalde mishandelingen door Al Shabaab zou overgehouden hebben.

B. Motivering

Na grondig onderzoek dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (Gehoorsverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 2-3). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u zowel mbt geografische kennis als recente gebeurtenissen, en in ondergeschikte orde mbt clankennis, allesbehalve overtuigende verklaringen wist af te leggen en het dus niet geloofwaardig is dat u (recent) afkomstig bent uit Beledweyne, Hiraan, Somalië.

Ten eerste laat uw geografische kennis over uw regio van herkomst, met name de stad Beledweyne en onmiddellijke omgeving, te wensen over. Dit alles doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Somalië. Zo somde u enkele omliggende dorpen van Beledweyne op (Gehoorsverslag CGVS, 27 april 2015, p. 6), maar zijn deze, met uitzondering van Bardhere, niet terug te vinden, en ligt het dorp Bardhere toch al op enige afstand van Beledweyne stad, waardoor het niet langer als omliggend kan beschouwd worden. Ook stelde u dat Irid Amin de grote weg is die van het zuiden, met name van Mogadishu, komt, dwars door de stad loopt, over de twee bruggen, met name Bundoweyn en Bundo Liqlitato, en vervolgens naar de provincie Dhosa Marab gaat (Gehoorsverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 7; 15-16); terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de hoofdweg vanuit het zuiden/Mogadishu niet door Beledweyne paseert, maar erlangs en verder naar Ferfer/ Ethiopische grens en het district Dusa Mareb (provincie Galgadud) loopt, en dat Irid Amin de weg is die vanaf Janta Kundisho (kruising met hoofdweg van Mogadishu naar het noorden) in westelijke

richting loopt, doorheen Beledweyne, over de Bundo Liqlitato, en vervolgens richting provincie Bakol. Verder beweerde u tijdens uw eerste gehoor dat Bulo Burde in het zuiden lag en de eerstvolgende grote stad was langs de rivier (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, p. 7), en verklaarde u tijdens uw tweede gehoor dat de hoofdweg, die vanuit het zuiden/Mogadishu komt, in noordelijke richting verder naar Bulo Burde loopt (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 5-6) en dat Kalabeyr – de plaats waarnaar u gevlucht zou zijn en vanwaar u vervolgens naar Ethiopië zou gereisd zijn – in westelijke richting ligt tov Beledweyne (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 14-18; Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, p. 6); terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Bulo Burde ten zuiden van Beledweyne ligt langsheen de hoofdweg vanuit het zuiden/Mogadishu en dat Kalabeyr eveneens langs deze hoofdweg ligt, maar dit in noordelijke richting, en de splitsing vormt richting Ferfer/Ethiopische grens en het district Dhosa Mareb (provincie Galgadud) (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 13-14). Dat u Beledweyne nooit verliet en hier bijgevolg niet op de hoogte van bent, is in deze een weinig afdoende verklaring, te meer van iemand die beweert zij hele leven in Beledweyne te hebben gewoond, voor zijn werk regelmatig per wagen boodschappen/bestellingen te hebben moeten halen/leveren, en via Kalabeyr stelt gevlucht te zijn (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 5-6; 12-13; 14; 15; 18), toch mag verwacht worden dat hij weet in welke richting Bulo Burde, de dichtstbijgelegen grote stad in de provincie Hiraan, alsook Kalabeyr, gelegen zijn.

Daarnaast was u wel op de hoogte van de ligging van de verschillende wijken in Beledweyne, maar de twee bruggen in Beledweyne, met name Bundoweyn en Bundo Liqliqato, juist situeren en verduidelijken waarom men ze kan gebruiken lukte u dan weer niet. Zo stelde u tijdens uw eerste gehoor dat als men van de wijk Bundoweyn naar de wijk Koshin wil men geen brug nodig heeft, dat er tussen Bundoweyn en Bundo Liqlitato enkel akkers, maar geen huizen liggen, en dat indien men vanuit Koshin naar de Amisom basis wil – die nabij Halwadag gelegen is, aan de rand van de stad in westelijke richting – men geen bruggen over hoeft (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 8-9; 15-16); hetgeen allesbehalve overeenkomt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Zo kan men vanuit de wijk Bundoweyn enkel via de Bundoweyn brug het water oversteken richting de wijk Koshin, is de wijk Koshin gelegen tussen de Bundoweyn brug en de Bundo Liqliqato, en heeft men vanuit Koshin steeds één van beide bruggen nodig om richting Halwadag en de Amisom basis in het Westen van de stad te gaan. Ook toen hierop tijdens uw tweede gehoor werd teruggekomen, slaagde u er geenszins de situatie correct te schetsen. U beweerde dat de weg Irid Amin over drie bruggen loopt en herhaalde dat zowel Bundoweyn als Bundo Liqlitato dienen overgestoken worden in westelijke richting verder te kunnen reizen (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 6-7; 14), terwijl uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat je enkel de Bundo Liqlitato brug nodig hebt om via Irid Amin van de wijk Koshin naar de wijk Halwadag te gaan. Tot slot hoorde u het ook donderen in Keulen toen u gevraagd werd naar Dhaagaxjibis en Bakhaarkaha. Dhaagaxjibis was volgens u een andere brug in Beledweyne en Bakhaarkaha een markt in Mogadishu is, maar niet in Beledweyne (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 9-10), terwijl er in Beledweyne slechts twee bruggen zijn (cfr. supra) en Dhaagaxjibis en Bakhaarkaha gewoon twee plaatsen zijn die gelegen zijn in de wijk Hawotako, Beledweyne; en situeerde u ook hotel Maka en Wabi Shabelle verkeerdelijk in Hawotako en Halwadag (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, p. 10; 13), terwijl beide volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie duidelijk in Koshin liggen.

Dat u van al het bovenstaande niet op de hoogte bent, verbaast tot slot des te meer gezien u aangaf dat u gedurende uw leven niet enkel in de wijk Koshin, maar tevens in de wijk Hawotako en Halwadag zou gewoond hebben (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 5-6), en dat u voor uw werk bij hotel Medina regelmatig per wagen boodschappen/bestellingen zou hebben moeten halen/leveren (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 12-13; 15). Dat u wel enkele andere hotels in Beledweyne wist op te noemen, alsook het politiekantoor, het ziekenhuis en de rechtbank wist te situeren (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 7-8; 10), is niet afdoende, te meer deze informatie makkelijk via verschillende bronnen te bekomen en in te studeren valt.

Ten tweede laat uw kennis van recente gebeurtenissen in uw regio van herkomst te wensen over. Zo leek u wel op de hoogte van het feit dat er zich recent een aanslag voordeed op een restaurant nabij het politiestation van Beledweyne, gelegen te Koshin, waarbij verschillende doden vielen (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 10-12); alleen situeerde u deze aanslag in juni 2014, terwijl hij volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie plaats had in oktober 2013. Daarnaast was u niet op de hoogte van een aanslag die kort nadien, met name in november 2013, plaats vond, ditmaal op het politiestation van Beledweyne, waarbij eerst met een bomauto tegen de toegangspoort werd gereden en vervolgens een gevecht uitbrak tussen Al Shabaab en de Amisom troepen (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 10-12). Hiermee geconfronteerd beweerde u dat de aanslag tegen het politiestation de aanslag tegen het restaurant nabij het politiestation betrof, dat er tegen het politiestation zelf de laatste jaren geen aanslag plaatsvond, maar dat in mei of juni 2013 er wel dergelijke aanslag plaats vond aan de rechtbank van Beledweyne, gelegen in Koshin (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 10-12). Dit

alles stemt echter geenszins overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier. Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat het uiterst bevreemdend is dat u, die beweert sinds mei 2013 voor hotel Medina gewerkt te hebben, van de aanslag tegen het politiestation zelf geen weet lijkt te hebben en dat u deze tegen het restaurant nabij het politiestation verkeerd in de tijd situeert, te meer uit de beschikbare informatie blijkt dat hotel Medina net naast het politiestation van Beledweyne is gelegen, en hotel Medina op de dag van de aanslag tegen het politiestation volgens één bron zelfs even in handen van Al Shabaab zou gevallen zijn.

Tot slot en in ondergeschikte orde dient hier nog aan toegevoegd te worden dat uit uw gehoor voor het Commissariaat-generaal blijkt dat, hoewel u enige kennis hebt van uw eigen clan en het Somalische clansysteem (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 2-4), u amper op de hoogte lijkt te zijn van enige clanconflicten die de voorbije jaren in uw stad en regio plaats hadden. U stelde immers enkel weet te hebben van een conflict tussen de Hawadle/Hawiye subclans Ali Mahadweyn en Agon Abdallah, maar was niet op de hoogte van enig ander conflict (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 4-5). Nochtans blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat er in 2005-2006 te Beledweyne een ernstig conflict was tussen de Galjele en Jajele clans, waarbij talloze doden vielen; dat er de laatste jaren ten noorden van de stad Beledweyne, met name in de regio rond het dorp Defow, een hevig clanconflict woedde, waarbij op regelmatige tijdstippen redelijk wat doden vielen; en dat er ook in Beledweyne stad nog regelmatig confrontaties tussen clans voordoen. Dat u hiervan niet op de hoogte lijkt, is bevreemdend, indien u uw hele leven in Beledweyne stad zou gewoond hebben. Dat een deel van de conflicten zich buiten Beledweyne stad, met name meer naar het noorden, afspeelt is in deze niet afdoende, te meer uit de beschikbare informatie blijkt dat er vanwege de provinciale autoriteiten en Amisom in Beledweyne reeds meermaals een bemiddelingspoging opgezet werd en gewonden regelmatig naar het ziekenhuis van Beledweyne overgebracht werden ter verzorging.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens beide gehoren op de zetel van het Commissariaat-generaal dd. 27 april 2015 en 10 juni 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Verder werd er beklemtoond dat indien u het Commissariaat-generaal niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 2-3). In de loop van het gehoor op 10 juni 2015 werd u zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit en (recente) herkomst uit Beledweyne (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 13-15). Er werd voorts – net als aan het begin van uw eerste gehoor (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 2-3) – benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het Commissariaat-generaal de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 13-15). U volharde echter en bleef herhalen dat u van Beledweyne afkomstig bent en dat u er tot januari 2015 woonachtig zou geweest zijn (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 13-15).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit Beledweyne, gelegen in de provincie Hiraan, en over de Somalische nationaliteit te beschikken. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er immers evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven en de nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia, en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt met andere woorden dat u blijft volharden in uw verklaringen over de Somalische nationaliteit te beschikken en (recent) afkomstig te zijn uit Beledweyne en nog steeds weigert uw werkelijke nationaliteit en herkomst aan te geven. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve dient aan dit alles worden toegevoegd dat indien u dit wel gedaan zou hebben, quod non, er hoe dan ook geen geloof kan gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Zo wist u vooreerst geen enkel documenten neer te leggen ivm met uw beweerde werk bij hotel Medina en overtuigende verklaringen af te leggen, waaruit met zekerheid kan opgemaakt worden dat u sinds mei 2013 voor hotel Medina werkzaam was (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 10; 12-14; 18-20). Verder stelde u tijdens uw eerste gehoor dat u in 2014 telefonisch bedreigd werd door Al Shabaab en dat u anderhalve tot twee maanden na deze bedreiging door hen ontvoerd werd (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 14; 16), terwijl u tijdens uw tweede gehoor aanhaalde dat u in 2015 telefonisch bedreigd werd, dat u binnen de zeven dagen deze bedreiging ontvoerd werd, en dit op 7 januari 2015 (Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, p. 15). Tot slot verklaarde u dat u tijdens uw hechtenis elke dag zowel 's ochtends als 's avonds door leden van Al Shabaab met een rubberen zweep op uw armen en bovenlichaam geslagen werd (Gehoorverslag CGVS, 27 april 2015, pp. 14-15; 17-18; Gehoorverslag CGVS, 10 juni 2015, pp. 15-16); maar blijken de littekens in het door u neergelegde medisch attest geenszins de vorm aan te nemen van deze die men, gelet op de omvang en ernst van de door u omschreven mishandelingen, zou verwachten. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het dan ook weinig aannemelijk dat u destijds, eind 2014/begin 2015 door leden van Al Shabaab zou ontvoerd en mishandeld zijn, en dit omwille van uw werk voor/ bij hotel Medina; en dat deze feiten uw vluchtaanleiding zouden uitmaken.

Uit dit alles moet dan ook geconcludeerd worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u over de Somalische nationaliteit beschikt, en dat u heel uw leven in Beledweyne gewoond hebt. Ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten kan geen geloof gehecht worden. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet toegekend worden en kan u geen aanspraak maken op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, gezien u het Commissariaat-generaal in het ongewisse laat over uw werkelijke nationaliteit en herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat hij voldoende gedetailleerde informatie over zijn dorp en omliggende regio's en wegen heeft kunnen geven gedurende zijn twee langdurende interviews. Ook laat hij gelden dat het loutere feit dat verwerende partij enkele omliggende dorpen die hij opsomde niet terug kan vinden op haar gedetailleerde kaarten, niet betekent dat hij niet daadwerkelijk afkomstig zou zijn van dit dorp. Zo zijn volgens verzoeker de kaarten die verwerende partij gebruikt geenszins up to date te noemen. Iedere kaart in het administratieve dossier vermeldt immers het volgende in de kantlijn: *'The boundaries and names on these maps do not imply official endorsement or acceptance by the United Nations. The regional and District boundaries reflect those endorsed by the Government of the Republic of Somalia in 1986'*. Verzoeker stelt dat er dan ook met enige voorzichtigheid dient te worden omgegaan met de 'gedetailleerde kaarten' en dat de commissaris-generaal zich niet blind moet staren op de voorliggende kaarten daar deze geenszins een realistisch beeld vormen van de daadwerkelijke provincies, districten en dorpen in Somalië. Verzoeker volhardt dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij enige notie heeft van zijn omgeving. Verder werpt verzoeker op dat hij geen enkele vorm van scholing heeft gekend, hetgeen het situeren van plaatsen niet van zelfsprekend maakt. Daarenboven is het hebben van een oriëntatievermogen voor een geschoolde zelfs geen evidentie. Ook geeft hij aan dat

hij in zijn functie van manusje-van-alles in hotel Medina nooit verder is gegaan op die leveringen en bestellingen; zo waren die leveringen en bestellingen telkens gesitueerd in de buurt van het hotel Medina en waren deze nooit ver.

Verzoeker gaat verder evenmin akkoord met het dat hij 'Dhaahaxjibis en Bakhaarkaha' niet kon duiden, terwijl hij zou gezegd hebben dat hij daar gewoond had. Hij citeert hiertoe uit het gehoorverslag en stelt dat uit deze verklaring blijkt dat hij van haar twee tot drie jaar in Halwadag heeft gewoond en van zijn drie tot vier jaar in Hawataqo. Het spreekt volgens verzoeker voor zich dat een kind op die leeftijd nog geen notie heeft van zijn omgeving. Ondanks dit alles benadrukt verzoeker dat hij toch voldoende betrouwbare informatie wist op te sommen zoals zijn clans en omliggende dorpen. Hij wijst er zelfs op dat verwerende partij zelf stelt dat het verbazend is dat verzoeker andere hotels in Beledweyne wist op te noemen, alsook het politiekantoor, het ziekenhuis en de rechtbank wist te situeren.

Verzoeker voert nog aan dat hij geen officiële documenten kan voorleggen *"want verwerende partij hecht geen geloof aan documenten afkomstig uit Somalië"*. Hij vervolgt dat *"Verwerende partij kan dan toch op zijn minst op een kleine medewerking rekenen van de verwerende partij. Ook de UNHCR guidelines schrijft een gedeelde bewijslast (overheid – asielzoeker) voor."*

Voorts laat verzoeker gelden dat hij uitdrukkelijk heeft aangegeven tijdens zijn interview dat hij tevens niet terug kan naar Somalië omwille van het feit dat hij afkomstig is van een minderheidsstam. Hij hekelt dat verwerende partij op geen enkel moment gemotiveerd heeft omtrent het gegeven dat verzoeker afkomstig is van een minderheidsstam en de discriminatie hieromtrent. Dit op zich kan luidens verzoeker al een reden zijn om subsidiaire bescherming te krijgen.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 EVRM, herhaalt verzoeker de door hem aangevoerde problemen in Somalië en benadrukt dat hij een medisch attest heeft neergelegd waaruit wel degelijk zijn littekens blijkt en waarin geattesteerd wordt dat hij psychologisch lijdt. Hij hekelt dat verwerende partij op geen enkel moment gemotiveerd heeft omtrent zijn psychologische lijden en verwijst in dit opzicht naar twee recente arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarin geoordeeld wordt inzake een medisch attest dat wordt neergelegd in een asielprocedure, met name het arrest *I v. Sweden* (arrest van 5 september 2013) en het arrest *R.J. c. France* (arrest van 19 september 2013).

Verzoeker is van mening dat zijn uitwijzing naar Somalië een schending van artikel 3 EVRM inhoudt en vraagt daarom huidige asielaanvraag grondig te onderzoeken in het licht van de geattesteerde medische aandoeningen en in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in dit opzicht. Hij is van mening dat de cumul van de algemene slechte veiligheid in Somalië, zijn specifieke toestand en het bewijs van de in het verleden opgelopen fysieke en psychische pijn (zoals opgesomd in het medisch attest in het administratief dossier) moeten leiden tot een erkenning als vluchteling. Zo kan het lacunaire karakter van zijn asielrelaas - volgens verwerende partij - niet volstaan om zware twijfels te hebben over de oorzaak van de talrijke littekens op zijn lichaam.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad hecht geen geloof aan verzoekers beweerde Somalische afkomst.

2.3.1. Vooreerst laat verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst, met name de stad Beledweyne en onmiddellijke omgeving, te wensen over. Zo somde verzoeker enkele omliggende dorpen van Beledweyne op (gehoorverslag 27 april 2015, 6), maar zijn deze, met uitzondering van Bardhere, niet terug te vinden, en ligt het dorp Bardhere toch al op enige afstand van Beledweyne stad, waardoor het niet langer als omliggend kan beschouwd worden.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat de kaarten die verwerende partij gebruikt geenszins up to date zijn en aldus geen realistisch beeld vormen van daadwerkelijk provincies, districten en dorpen in Somalië, mist elke ernst en feitelijke grondslag. Verzoeker brengt immers geen kaarten bij die dan wel up to date zouden zijn en waarop de door verzoeker vermelde dorpen terug te vinden zijn.

Bovendien stelde verzoeker ook dat Irid Amin de grote weg is die van het zuiden, met name van Mogadishu, komt, dwars door de stad loopt, over de twee bruggen, met name Bundoweyn en Bundo Liqlitato, en vervolgens naar de provincie Dhosa Marab gaat (gehoorverslag 27 april 2015, 7 en 15-16), terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de hoofdweg vanuit het zuiden/Mogadishu niet door Beledweyne paseert, maar erlangs en verder naar Ferfer/ Ethiopische grens en het district Dusa Mareb (provincie Galgadud) loopt, en dat Irid Amin de weg is die vanaf Janta Kundisho (kruising met hoofdweg van Mogadishu naar het noorden) in westelijke richting loopt, doorheen Beledweyne, over de Bundo Liqlitato, en vervolgens richting provincie Bakol. Verder beweerde verzoeker tijdens zijn eerste gehoor dat Bulu Burde in het zuiden lag en de eerstvolgende grote stad was langs de rivier (gehoorverslag 27 april 2015, 7), en verklaarde hij tijdens zijn tweede gehoor dat de hoofdweg, die vanuit het zuiden/Mogadishu komt, in noordelijke richting verder naar Bulu Burde loopt (gehoorverslag 10 juni 2015, 5-6) en dat Kalabeyr – de plaats waarnaar verzoeker gevlucht zou zijn en vanwaar hij vervolgens naar Ethiopië zou gereisd zijn – in westelijke richting ligt ten opzichte van Beledweyne (gehoorverslag 27 april 2015, 14-18; gehoorverslag 10 juni 2015, 6); terwijl uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Bulu Burde ten zuiden van Beledweyne ligt langsheen de hoofdweg vanuit het zuiden/Mogadishu en dat Kalabeyr eveneens langs deze hoofdweg ligt, maar dit in noordelijke richting, en de splitsing vormt richting Ferfer/Ethiopische grens en het district Dhosa Mareb (provincie Galgadud) (gehoorverslag 10 juni 2015, 13-14).

Van iemand die beweert zijn hele leven in Beledweyne te hebben gewoond en voor zijn werk geregeld per wagen boodschappen/bestellingen te hebben moeten halen/leveren kan nochtans verwacht worden dat hij voldoende noties heeft van zijn omgeving. Verzoekers verweer dat de leveringen/bestellingen die hij moest ophalen/leveren telkens gelegen waren in de buurt van het hotel Medina en nooit ver waren, komt voor als een *post factum* bijstelling van zijn verklaringen. Gezien verzoeker verklaarde via Kalabeyr te zijn gevlucht (gehoorverslag 27 april 2015, 5-6, 12-13, 14, 15, 18), mag verwacht worden dat hij de ligging van Bulu Burde kent, de dichtstbijgelegen grote stad in de provincie Hiraan, alsook Kalabeyr.

Daarnaast was verzoeker wel op de hoogte van de ligging van de verschillende wijken in Beledweyne, maar de twee bruggen in Beledweyne, met name Bundoweyn en Bundo Liqlitato, juist situeren en verduidelijken waarom men ze kan gebruiken lukte hem dan weer niet. Zo stelde verzoeker tijdens zijn eerste gehoor dat van de wijk Bundoweyn naar de wijk Koshin er geen brug nodig is; dat er tussen Bundoweyn en Bundo Liqlitato enkel akkers, maar geen huizen liggen, en dat indien vanuit Koshin naar de Amisom basis – die nabij Halwadag gelegen is, aan de rand van de stad in westelijke richting – er geen bruggen moeten overgestoken worden (gehoorverslag 27 april 2015, 8-9, 15-16), hetgeen allesbehalve overeenkomt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Zo kan vanuit

de wijk Bundoweyn enkel via de Bundoweyn brug het water overgestoken worden richting de wijk Koshin; is de wijk Koshin gelegen tussen de Bundoweyn brug en de Bundo Liqliqato, en heeft men vanuit Koshin steeds één van beide bruggen nodig om richting Halwadag en de Amisom basis in het Westen van de stad te bereiken. Ook toen hierop tijdens verzoekers tweede gehoor teruggekomen werd, slaagde verzoeker er niet in de situatie correct te schetsen. Hij beweerde dat de weg Irid Amin over drie bruggen loopt en herhaalde dat zowel Bundoweyn als Bundo Liqliqato dienen overgestoken te worden in westelijke richting om verder te kunnen reizen (gehoorverslag 10 juni 2015, 6-7, 14), terwijl uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat enkel de Bundo Liqliqato brug nodig is om via Irid Amin van de wijk Koshin, de wijk Halwadag te bereiken. Tot slot wist verzoeker ook niet dat Beledweyne slechts twee bruggen kende (cfr. *supra*) en dat Dhaagaxjibis en Bakhaarkaha gewoon twee plaatsen zijn die gelegen zijn in de wijk Hawotako, Beledweyne. Ten slotte situeerde verzoeker hotel Maka en Wabi Shabelle verkeerdelijk in Hawotako en Halwadag (gehoorverslag 27 april 2015, 10, 13).

Waar het verzoekschrift erop wijst dat verzoeker geen enkele vorm van scholing heeft gekend, benadrukt de Raad dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met zijn profiel. Aldus dient verzoeker de stad waar hij zijn hele leven heeft gewoond en waar hij voor zijn werk bij hotel Medina regelmatig per wagen boodschappen/bestellingen zou hebben moeten halen/leveren (ook al zou dit zoals opgeworpen in zijn verzoekschrift nooit ver geweest zijn) grondig te kunnen toelichten. De Raad stelt echter dienaangaande vast dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten zijn herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met de geografische aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld terwijl verzoeker wel op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden - zoals in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker *“wel andere hotels in Beledweyne wist op te noemen, alsook het politiekantoor, het ziekenhuis en de rechtbank wist te situeren”* -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die visueel kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Verzoeker heeft aldus wel duidelijk blijkt dat hij ingestudeerde informatie kan weergeven. Zijn beweerde ongeschooldheid is, voor zover al aannemelijk, geheel irrelevant.

2.3.2. Voorts laat verzoekers kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst eveneens te wensen over. Zo leek hij wel op de hoogte van het feit dat er zich recent een aanslag voordeed op een restaurant nabij het politiestation van Beledweyne, gelegen te Koshin, waarbij verschillende doden vielen (gehoorverslag 10 juni 2015, 10-12), maar situeerde hij deze aanslag in juni 2014, terwijl hij volgens de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie plaats had in oktober 2013. Daarnaast was verzoeker niet op de hoogte van een aanslag die kort nadien, met name in november 2013, plaats vond, ditmaal op het politiestation van Beledweyne, waarbij eerst met een bomauto tegen de toegangspoort werd gereden en vervolgens een gevecht uitbrak tussen Al Shabaab en de Amisom troepen (gehoorverslag 10 juni 2015, 10-12). Hiermee geconfronteerd beweerde verzoeker dat de aanslag tegen het politiestation de aanslag tegen het restaurant nabij het politiestation betrof, dat er tegen het politiestation zelf de laatste jaren geen aanslag plaatsvond, maar dat in mei of juni 2013 er wel dergelijke aanslag plaats vond aan de rechtbank van Beledweyne, gelegen in Koshin (gehoorverslag 10 juni 2015, 10-12). Dit alles stemt geenszins overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die toegevoegd werd aan het administratief dossier en dat verzoeker niet weerlegt. Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat het uiterst bevreemdend is dat verzoeker, die beweert sinds mei 2013 voor hotel Medina gewerkt te hebben, zelf geen weet lijkt te hebben van de aanslag tegen het politiestation dat tegen het restaurant ligt. Voorts situeert hij de aanslag verkeerd in de tijd terwijl het hotel Medina op de dag van de aanslag tegen het politiestation volgens één bron zelfs even in handen van Al Shabaab zou gevallen zijn. Verzoekers kennis is aldus bezwaarlijk gesteund op eigen ervaringen.

2.3.3. Ook blijkt dat, hoewel verzoeker enige kennis heeft van zijn eigen clan en het Somalische clansysteem (gehoorverslag 10 juni 2015, 2-4), hij amper op de hoogte lijkt te zijn van enige clanconflicten die de voorbije jaren in zijn stad en regio plaats hadden. Verzoeker stelde immers enkel weet te hebben van een conflict tussen de Hawadle/Hawiye subclans Ali Mahadweyn en Agon Abdallah, maar was niet op de hoogte van enig ander conflict (gehoorverslag 10 juni 2015, 4-5). Nochtans blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat er in 2005-2006 te Beledweyne een ernstig conflict was tussen de Galjele en Jajele clans, waarbij talloze doden vielen; dat er de laatste jaren ten noorden van de stad Beledweyne, met name in de regio rond het dorp Defow, een hevig

clanconflict woedde, waarbij op regelmatige tijdstippen redelijk wat doden vielen; en dat er ook in Beledweyne stad nog regelmatig confrontaties tussen clans voordoen. Dat verzoeker hiervan niet op de hoogte lijkt, is bevreemdend, indien hij zijn hele leven in Beledweyne stad zou gewoond hebben. Dat een deel van de conflicten zich buiten Beledweyne stad, met name meer naar het noorden, afspeelt is in deze niet afdoende, te meer uit de beschikbare informatie blijkt dat er vanwege de provinciale autoriteiten en Amisom in Beledweyne reeds meermaals een bemiddelingspoging opgezet werd en gewonden regelmatig naar het ziekenhuis van Beledweyne overgebracht werden ter verzorging.

2.3.4. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn afkomst uit Somalië. Verzoekers verweer dat hij dit “jammer genoeg” niet kan doen omdat verwerende partij geen geloof hecht aan documenten uit Somalië, is allerm minst ernstig te noemen en doet geen afbreuk aan voornoemde flagrante onwetendheden en fouten omtrent zijn voorgehouden afkomst uit Somalië.

Verzoeker legt evenwel een medisch attest neer ter staving van de door hem opgelopen littekens en psychologische problemen, doch deze littekens in voormeld attest blijken geenszins de vorm aan te nemen van deze die men, gelet op de omvang en ernst van de door verzoeker omschreven mishandelingen, zou verwachten. Bovendien biedt dit medisch attest geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. De arts doet, rekening houdende met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt, vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Deze vaststelling klemmt des te meer gezien in het medisch verslag duidelijk geattesteerd wordt dat het volgens de verklaringen van de patiënt is dat zijn psychologische problemen te wijten zijn aan foltering en door extremisten in Somalië.

Wat betreft de verwijzing naar enkele arresten van het EHRM (*I. tegen Zweden* en *R.J. tegen Frankrijk*) merkt de Raad op dat elke asielaanvraag op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen dient onderzocht te worden. Gelet op voornoemde flagrante onwetendheden en fouten in hoofde van verzoeker omtrent zijn regio van herkomst, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan zijn afkomst uit Somalië en bijgevolg evenmin aan het daaraan verbonden asielrelaas, met name dat verzoeker door leden van Al Shabaab zou ontvoerd en mishandeld zijn omwille van zijn werk voor/bij hotel Medina, en de aldaar beweerde opgelopen verwondingen. Verzoekers verwondingen zijn bovendien niet nader toegelicht.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.6. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.7. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK